U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **M. H.**, zast. zákonnou zástupkyní: A. T., zast. Mgr. Ing. Šárkou Hotmarovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Vodičkova 40, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2011, č.j. OAM-81/LE-07-P10-2009, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2012, č. j. 4 Az 10/2011 - 21,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Ustanovené advokátce, Mgr. Ing. Šárce Hotmarové, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 2.400 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese stát.

O d ů v o d n ě n í:

Městský soud v Praze v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl žalobu žalobce (dále též „stěžovatel“) proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne ze dne 8. 6. 2011, č.j. OAM-81/LE-07-P10-2009. Rozhodnutím správního orgánu nebyla stěžovateli k jeho žádosti udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Městský soud v Praze se ztotožnil se závěry správního orgánu, že v případě stěžovatele nejsou splněny podmínky § 12 písm. a) ani § 12 písm. b) zákona o azylu. Žalobci v Kyrgyzstánu nehrozí pronásledování z důvodu jeho rasy, náboženství, politického přesvědčení nebo příslušnosti k určité sociální skupině. Obavy vyslovené zákonnou zástupkyní stěžovatele není možno podřadit pod pojem pronásledování ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu.

Soud rovněž přisvědčil správnímu orgánu, pokud jde o neudělení azylu z humanitárních důvodů. Stejně tak se ztotožnil i se závěry žalovaného ohledně aplikace § 14a a § 14b zákona o azylu.

Rozsudek Městského soudu v Praze napadl stěžovatel kasační stížností z důvodů vymezených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."). Nesouhlasí se způsobem, jímž byl na jeho případ aplikován § 12 písm. b) zákona o azylu. Obavy z pronásledování zahrnují subjektivní aspekt v osobě žádající o azyl. Je proto třeba hodnotit zejména subjektivní pocity žadatele, v daném případě – s ohledem na věk nezletilého stěžovatele – jeho rodičů. Tito ve svých vyjádřeních jasně definovali svou obavu z návratu do vlasti a z hrozby pronásledování ze strany jejich rodičů.

Pokud soud a správní orgány dospěly k závěru, že v případě ohrožení ze strany rodinných příslušníků zde existuje možnost domáhat se ochrany v zemi dostupnými právními prostředky, uvádí k tomu stěžovatel, že takovéto prostředky jsou sice oficiálně v zákonodárství Kyrgyzstánu zakotveny, skutečnost však má k jejich realizaci daleko. Společnost (hlavní město nevyjímaje) je silně ovlivněna tradičními zvyklostmi a islámským náboženstvím, takže v případě, že by se matka nezletilého obrátila na příslušné orgány, tyto by se její stížností nezabývaly s poukazem na to, že jde o „rodinnou záležitost".

Dále stěžovatel poukázal na obecnou politickou a hospodářskou situaci v zemi původu, která nebyla v posledních dvou letech nijak stabilní a z toho vyplývající otázku bezpečnosti osob. V této souvislosti odkázal na zprávy Amnesty International a Human Rights Watch.

Správní orgány a následně ani soud podle stěžovatele neposoudily správně otázku humanitárního azylu, pokud se omezily pouze na posouzení věku a zdraví stěžovatele. S ohledem na jeho nízký věk má stěžovatel za to, že je třeba zabývat se situací v rodině a v zemi, kde by měl v budoucnu pobývat, jejíž situace není pro jeho další zdravý vývoj bezpečná.

Stěžovatel nesouhlasí ani se závěrem o nesplnění podmínek udělení doplňkové ochrany. V zemi původu mu v návaznosti na chování jeho rodičů hrozí ponižující zacházení a to jak ze strany jeho vlastní rodiny, tak i ostatní společnosti, jakož i ohrožení života a lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích vnitrostátního konfliktu.

Správní orgán ani soud pak nevycházely z aktuálních zpráv o situaci v Kyrgyzstánu. Závěr, že se tato země nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, tak nelze podle stěžovatele považovat za aktuální a dostatečně odůvodněný.

Z uvedeného podle stěžovatele vyplývá, že jsou v jeho případě splněny jak podmínky pro udělení azylu, tak doplňkové ochrany, a jeho nejlepším zájmem dítěte je zůstat v České republice, kde mu nehrozí nedobrovolná účast v ozbrojeném konfliktu či pronásledování ze strany vlastní rodiny a může se tak plnohodnotně rozvíjet jak po fyzické, tak po psychické stránce v prostředí, které je mu známé a kde již začal navštěvovat

školské zařízení a vytvářet sociální vazby. Stěžovatel proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení.

Při rozhodování o kasační stížnosti stěžovatele musel nejprve Nejvyšší správní soud posoudit, zda jsou splněny podmínky řízení. Předně tak zkoumal, je-li kasační stížnost přijatelná ve smyslu ust. § 104a s. ř. s., tedy zda svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Vycházel přitom z precedentního usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodu uvedených v ust. § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

Z hlediska výše uvedeného Nejvyšší správní soud konstatuje, že v daném případě kasační stížnost neobsahuje žádné tvrzení, z něhož by bylo možné dovodit přijatelnost kasační stížnosti ve smyslu ust. § 104a s. ř. s., a ani Nejvyšší správní soud žádný důvod pro její přijatelnost neshledal. Definicí vnitřního ozbrojeného konfliktu se již Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008 - 68, č. 1840/2009 Sb. NSS. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že podmínky přijatelnosti v daném případě nejsou splněny a kasační stížnost dle ust. § 104a s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ust. § 120 s. ř. s.).

Ustanovené zástupkyni stěžovatele náleží v souladu s § 11 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), odměna za jeden úkon právní služby učiněný v řízení o kasační stížnosti ve výši 2.100 Kč, a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč podle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky, celkem tedy 2.400 Kč. Uvedená částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení stěžovatele nese dle ust. § 60 odst. 4 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. prosince 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu